

Universitäts- und Landesbibliothek Tirol

De syntaxi Apuleiana

Leky, Max

Borna, 1908

10. De verborum quorundam proprio usu

10. De verborum quorundam proprio usu.

Ad priscorum imitationem referendum est, quod Apuleius saepius insolite verba transitiva sensu vel reflexivo vel neutrali adhibet: Plat. 2,23 praecipit fortunatorum habituram loco; cf. Hild. ad h. l. II 251 et ad Met. 1,21 (I p. 63), Plaut. Trin. 193 (390) Ubi nunc adulescens habet. — Met. 10,28 talem praebuit matrem, qualem exhibuerat uxorem. cf. Haul. ad Phorm. 476 Tum Phormio itidem in hac re ut aliis strenuom hominem praebuit; idem ad Phorm. 429 Bene habent tibi principia (Ad. 364, Plaut. Cas. 338). — Ap. 16 quamquam teterrimum os tuum minimum a Thyesta tragico demutet. Met. 1,13 nequid demutaret, credo, a victimae religione. Flor. 16 (172,21) a qua paululum demutabit liber; cf. Plaut. Pseud. 533 (544) Non demutabo (sc. me), Mil. 1130 et Lor. ad h. v., Iul. Val. — Flor. 3 (148,1) si quis videbatur paulo largius in arte promovisse (cf. Met. 3,21; 7,25, Ap. 5); non addito casu scriptum videmus hoc verbum ap. Gell. 5,10, 7 quum in studio quidem facundiae abunde promovisset, et ap. Terent. Hec. 703 Abibo hinc, praesens quando promoveo parum (cf. Eun. 913). — Flor. 9 (159,11) beneficio multis commodasti. Met. 1,24 utique commodabimus; ap. Plaut., Cic. (in epp.). — Ap. 87 ut in tali re accurari solet; absolute etiam Plaut. Mil. 805 adcura, sed propere opus est (Poen. 669). — Adnoto denique participium illud mediali ratione adhibitum 'capite quassanti' Met. 4,29; 8,19; 3,26. cf. Plaut. Asin. 403, Bacch. 305, Caec. com. 271, Verg. georg. 1,74 (cf. Gatscha quaest. p. 151).

11. De proprietatibus quibusdam structurae sententiarum.

Ac primum paucis tangam positionem verborum¹⁾: Saepe composuit Apuleius enuntiationes ita, ut singula membra inter se cohaerentia seiungeret, connecteret contra partes ad diversa spectantes. Cum tali contorta oratione, quam Koziol p. 332 signavit 'Rätselhaftigkeit des Ausdrucks', operae pretium esse mihi videtur comparare comicorum sermonem, qui eandem saepe structuram vulgi certe incuriam dicendi imitatus profert. cf. Pseud. 800 sed quod sedebas in foro, si eras coquos, Tu solus, praeter alios (coniungenda sunt: sedebas tu solus; si eras coquos praeter alios), Mil. 1301 sq. i, Palaestrio, Aurum, ornamenta, vestem pretiosa omnia Duc adiutores tecum ad navim qui ferant. Aul. 112 nam veri simile est non hominem pauperem Pauxillum parvi facere quin nummum petat ('Pauxillum' — sc. nummorum — pendet a 'petat'). cf. quae adn. Brix ad Capt. 137, 157 et Trin. 840. Ex Apuleio com-

¹⁾ Alia ratione hanc quaestionem tangit Kirchhoff l. l. N. Jbb. Suppl. 28 p. 54. Concursionem enim vocalium ut vitaret, saepius a solita verborum collo- catione descivisse Apuleium hic demonstrat.